acord Ciutadà per una Barcelona Inclusiva

Butlletí Núm. 107
Setembre de 2016

ADA COLAU

Alcaldessa de Barcelona

"L'Ajuntament anirà fins allà on vagi la seva ciutadania"

··· Com veus la situació social de la ciutat?
Venim d'una crisi profunda de la qual encara no hem sortit. Però és cert que dins d'aquesta crisi global Barcelona està millor que altres ciutats. Això ho hem de posar en valor perquè Barcelona és una ciutat que genera riquesa, que té l'atractiu turístic, etc. Malgrat això, que ens ha de donar encara més responsabilitat, seguim també una dinàmica global de desigualtat.

··· Quines són les prioritats de l'Ajuntament al respecte?
El principal repte d'aquest mandat i d'aquest govern municipal és la desigualtat que s'ha disparat a la ciutat i que té efectes devastadors concrets en la vida de la gent. Una desigualtat social marcada per la minva dels ingressos i per la precarietat. Ja no és només la manca de feina sinó de l'augment de la feina precaritzada, de la gent que té una o dues feines i no arriba a final de mes.

Però no és només social sinó també territorial. Barcelona és una ciutat força compacta i ens ha de cridar l'atenció que sent tan compacta hi hagi grans desigualtats a molt poca distància que, a més, es corresponen directament amb la diferència d'ingressos de renda, d'impactes de la salut, de l'esperança de vida... Que entre Pedralbes i alguns barris de Nou Barris hi hagi una diferència d'esperança de vida de fins a 11 anys ha de fer sonar totes les alarmes i ha de guiar totes les nostres accions i prioritats.

··· Com es pot revertir aquesta desigualtat?
Nosaltres bàsicament només arribar al govern municipal vam posar en marxa mesures de xoc que és evident que eren necessàries com per exemple ampliar les ajudes al pagament de lloguer o duplicar les beques menjador.

Però som conscients que una dinàmica de la desigualtat no es reverteix amb mesures de xoc ni amb assistencialisme sinó revertint les causes de la desigualtat. Això ja té a veure amb el model de ciutat i amb un treball més de fons i de mesures de mig i llarg termini per això vam impulsar el Pla de Barris.

··· Quin és l'objectiu del Pla de Barris?
La desigualtat té un impacte clarissimament territorial. El Pla de Barris està orientat a reactivar els barris, no a invertir en ells ni a assistir-los. Es tracta de reactivar-los amb la seva pròpia força, de generar noves oportunitats econòmiques i socials comptant amb tots els seus actius.

Una cosa positiva de Barcelona és que té una ciutadania i un teixit social fortíssim, i aquest és, sense cap mena de dubte, l'actiu més important de la ciutat. L'objectiu és empoderar el teixit social.

> "El teixit social és, sense cap mena de dubte, l'actiu més important de la ciutat de Barcelona"

··· Quin creus que pot ser el paper de l'Acord Ciutadà en generar un espai social en els barris més vulnerables?
L'Acord ha estat un espai molt positiu de diàleg, d'intercanvi d'experiències, de treball en xarxa amb diferents grups de treball sectorials però potser encara queda per fer en la dimensió territorial. El Pla de Barris pot ser una bona excusa per aprofundir en aquesta tasca. El mapa de la ciutat en matèria de desigualtats deixa molt clar que tots junts, des de dins i des de fora de la institució, hauríem de concentrar els nostres esforços en aquells territoris que s'han quedat enrere.

Ada Colau

Si diem que el Pla de Barris té un enfocament orientat a l'empoderament i a la reactivació això passa per implicar el teixit veïnal, social i econòmic del mateix territori. Tota bona pràctica, tot procés d'acompanyament, de formació, de bones pràctiques, de bones experiències, que puguin ajudar el territori a reactivar-se per si mateix és una de les tasques que hem de compartir entitats i Ajuntament.

··· Com valores la relació actual entre les entitats del Tercer Sector Social i l'Ajuntament?
Jo crec que ara mateix són relacions positives, és a dir, hi ha un grandíssim reconeixement. Hi ha un teixit d'autoorganització ciutadana que és sens dubte el que fa que malgrat la crisi, la ciutat estigui més cohesionada que altres ciutats. I això és una cosa que hem de reconèixer i reforçar el màxim possible. Però més enllà d'aquest reconeixement, diàleg, intercanvi i col·laboració, jo crec que tenim el repte conjunt de fer un salt més. Crec que queda molt per explorar en el que és la coproducció de polítiques públiques. Cal que el teixit associatiu no només sigui exigent amb l'administració, sinó que explori amb nosaltres noves formes de coproducció de política pública.

> "L'Acord ha de ser valent perquè estem en un moment en què fa falta molta valentia i molta imaginació"

··· Com caldria fomentar la millor articulació de recursos públics i privats?
Una bona forma de començar amb la coproducció seria triar sectors que estiguin molt ben organitzats i que tinguin a més tradició d'innovació com podria ser el sector educatiu amb les AMPAs. Aquest podria ser un exemple pilot de coproducció pública en una comunitat que ja té una tradició, que ja està organitzada i que segur que pot fer molt més del que s'està fent. Si aconseguim experiències positives serà molt més fàcil que després es repliquin.

··· Què li demanaries a l'Acord?
Jo li demanaria a l'Acord que sigui valent, perquè estem en un moment en què fa falta molta valentia i molta imaginació. No es tracta d'esperar que aquesta administració, perquè potser és més sensible en temes socials, faci millor les coses i ja està. No, es tracta de ser més valents que mai, més imaginatius que mai perquè l'Ajuntament sempre anirà fins allà on vagi la seva ciutadania.

Som els ciutadans els que hem de decidir què volem fer de la nostra ciutat, del nostre país, d'Europa i ara és moment de ser ambiciosos, de ser imaginatius i d'assentar les bases d'un món millor. Vivim un context d'obertura, paradoxalment per un context de crisi, i si no hi intervenim nosaltres en positiu, altres ho faran en negatiu.

La democràcia ha de ser una corresponsabilització. Cal que tothom sigui el màxim no només d'exigent sinó també de responsable.